

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

det maaske var mere praktisk at vente til 1937—38? Revision af en Lov kan jo altid ske og vil altid ske, naar det viser sig at være nødvendigt, selv om en udtrykkelig Revisionsbestemmelse ikke er vedtaget, og efter min Opfattelse vil Rigsdagen komme til at staa over for en Revision af Loven inden faa Aar.

Jeg henstiller, om ikke de her givne Oplysninger vil være tilfredsstillende for det ærede Medlem, idet jeg gentager, at jeg er villig til en fortsat Drøftelse af Spørgsmaalet i et Udvalg.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bindslev): Jeg vil gerne til at begynde med takke for de Bemærkninger, den højtærede Minister har fremsat her fra denne Talerstol. Ihvorvel de indeholdt visse kritiske Betragtninger, aabnede de alligevel i Realiteten Mulighed for Forhandling.

Den højtærede Minister begyndte med at fremsætte et Par formelle Indvendinger mod Lovforslaget. Det var først Spørgsmaalet om, hvorvidt Forslaget ikke burde indskrænke sig til at omhandle den kommende Radiofonibygnings alene. Jeg kan allerede paa dette Tidspunkt sige, at hvis det kun drejede sig om den kommende Radiofonibygnings, vilde den højtærede Minister maaske i højere Grad have Ret til at sige, at man kunde nøjes med at fremføre det i Finansudvalget; men vi, der har fremsat Forslaget, er af den Mening, at vi gerne principielt vilde fastslaa, at Bygninger, der fordrer en saadan kapitalmæssig Investering som den, der er Tale om ved den nye Radiofonibygnings, under alle Omstændigheder kun kan opføres ifølge særlig Lov. Det er derfor, vi har formuleret Bestemmelsen paa denne almene Maade.

Den anden kritiske Bemærkning i formel Henseende var, at vi har sat Revisionsbestemmelsen til 1936—37 og undladt at indføre Ordet „senest“. Hvis vi i øvrigt kan blive enige, har jeg naturligvis ikke det fjerneste imod, at Ordet „senest“ bliver sat ind. Naar vi ikke straks har gjort det, er det formentlig under Indtryk af, at den højtærede Minister hidtil ikke har været særlig interesseret i at være med til en Revision. Jeg kan minde om, at den højtærede Minister ved Behandlingen af det af Retspartiet fremsatte Lovforslag sidste Aar (*Axel Dam*: Hvad er det for et Parti?). Det ærede Medlem Hr. Axel Dam ønsker Ordet „Retsparti“ afskaffet, og jeg skal gerne bruge det officielle Navn „Retsforbundet“.

Jeg skal altsaa minde om, at den højtærede Minister under Behandlingen af Retsforbundets Lovforslag sidste Aar ikke viste nogen særlig Interesse for at gennemføre Revisionsbestemmelser for nærværende. Men, som sagt, hvis den højtærede Minister vil være tilfredsstillet ved, at Ordet „senest“ sættes ind, skal jeg naturligvis intet have derimod at indvende.

Men naar Ministeren derefter hæfter sig ved, at Lovforslaget i og for sig er overflødig, fordi Spørgsmaalet om Radiofonibygnings naturligvis vil blive ført frem til Finansudvalgenes Behandling, og at Rigsdagen og Oppositionen derigennem vil komme til at tage Stilling til de nye Planer, saa vil jeg understrege, hvad jeg allerede een Gang har fremført, at det for os ikke alene drejer sig om de kommende Radiofonibygnings, men om Fastlæggelsen af et almindeligt Princip.

Dernæst ønsker jeg ogsaa at fremhæve, at det, jeg ved Lovforslagets Forelæggelse understregede: at Rigsdagen ved saadanne kapitalmæssige Dispositioner burde tage et Medansvar, det staaer jeg ved, og jeg lader mig ikke sætte til Side af den Debat, som fandt Sted her forleden ved Finanslovsforslagets anden Behandling, hvor det ærede Medlem Hr. Korsgaard under Omtalen af Størekassebygningen fremhævede, at Rigsdagen naturligvis ikke kunde have et Ansvar, hvor det drejede sig om tekniske Spørgsmaal. Jeg er vel ganske enig med det ærede Medlem Hr. Korsgaard i disse Betragtninger, i første Række bliver Rigsdagens Medansvar det økonomiske Medansvar, men det medfører naturligvis ikke, at Rigsdagen ikke skal have Tingene sagkyndigt belyst; saa vidt muligt skal vi ogsaa her sætte os ind i de tekniske Enkeltheder, der følger med et saadant Forslag; det er klart, at ogsaa dette Materiale skal vi have forelagt.

Som en yderligere Begrundelse for, at dette sker, vil jeg gerne nævne den Ejenommelighed ved Tilblivelsen af Planerne for den foreløbig projekterede Radiofonibygnings, at man til at begynde med har nedsat et sagkyndigt Udvalg til at udarbejde disse Planer, og at derefter, saa vidt jeg har forstaaet, Formanden for Kommissionen ikke ønsker at være Medunderskriver for det paagældende Projekt, men træder tilbage for at være Ministeriets og Statsradiofoniens tekniske sagkyndige, saaledes at vi kan komme til at staa over for den Situation, at den Mand, der har Hovedansvaret for Projekteringen af Radiofoni-